

April skulde forandres til den 15de Mai, vil jeg bemærke, at den Commission, der blev nedsat, inden Loven af 29de December 1857 udkom, havde foreslaaet Marts Maanedes Udgang som den Tid, da der skulde standfæses; i Rigsdagen blev der sat den 15de April, og nu vil den ærede Landstingsmand gaae til den 15de Mai. Hvad Puls- og Bøtvaadsfiskeriet angaaer, var der, som den ærede Landstingsmand ligesaa godt som jeg veed, en Majoritet i Commissionen, som foreslog Tiden sat fra den 1ste Juni til den 1ste August, medens en Minoritet foreslog fra 1ste Juni til 1ste September. Denne Tidbestemmelse udpejedes i Rigsdagen til 15de September; men nu vil den ærede Landstingsmand have den udvidet til den 30te November. Jeg finder saaledes, at der i de tidligere om denne Sag førte Forhandlinger snarere ligge Grunde til at tvivle, om man ikke i Loven af 29de December 1857 er gaaet forvidt end til at antage, at man ikke er gaaet vidt nok. Med Hensyn til Puls- og Bøtvaadsfiskeriet er der næret megen Betænkelse; hvad ogsaa den ærede Landstingsmand veed. Dersom Lovforslaget gik ud paa at foreslaae forandrede og ikke udvide Tidbestemmelser, vilde Sagen jo stille sig anderledes; men jeg vilde ikke briste mig til efter de Dødsninger, der ligge for i tidligere Forhandlinger, at understøtte Lovforslaget, saaledes, at det kunde faae Lovkraft, førend jeg havde søgt yderligere Dødsninger om de Grundsaetningers Rigtighed, som saaledes ere foreslaaede bragte i Anvendelse.

Brocksorff: Uagtet jeg viselig maa bede den høitærede Ministers Betragtning, at det vil være vanskeligt at faae denne Lov ført igjennem i denne Session — skjøndt jeg naturligvis ikke kan have nogen Mening om, naar Sessionen bliver sluttet — kan jeg dog ikke undlade, da jeg forhen har haft endeel med denne Sag at gjøre i min forrige Stilling som Medlem af Folkethinget, at ytre mig derom. Jeg var dengang Medlem af det Udvalg, der blev nedsat til denne Sags Behandling, og fik der Leilighed til tildeels at gjøre min Ansættelse gjældende. Jeg kan ikke være aldeles enig med den høitærede Minister, naar han antager, at det skulde være farligt at udvide Tiden for

Puls- og Bøtvaadsfiskeriet indtil 15de September, hvilket blot er en Udvidelse af 14 Dage. Det er min Overbeviisning, at det er vigtigt for Fiskerne og ikke skadeligt for selve Fiskeriet, dersom denne Udvidelse maatte indrømmes. Den ærede 3die Landstingsmand for 8de Kreds (Nørgaard) har udhævet, at det især er vanskeligt at conservere den Fisk, som bliver fanget i Sommertiden, paa Grund af Varmen. Det vil jeg ikke lægge saa megen Vægt paa; thi det troer jeg efter min Erfaring, at man dog kan komme over, men der er en anden Omstændighed, der er hæmmende i den varme Tid, nemlig at Vandet i Limfjorden paa den Tid mange Steder er fyldt med de saakaldte Vandmænd, som gjøre, at Puls- og Bøtvaadsfiskeriet ikke kan bruges. Fiskerne faae deres Vaad fulde af disse Vandmænd. Saa snart Luften derimod bliver noget afkjølet, forsvinde disse skadelige Dyr, og saa kan Fiskeriet igjen gaae for sig, og det er mig bekiendt, at den Indrømmelse, som er gjort i den sidste Lov, har virket gavnligt, inden at jeg kan antage, at den virker ødelæggende paa Ynglen. Siden vi tale om Nalefiskeriet, maa jeg bemærke, at jeg ikke kan gaae ind paa Forandringen med Hensyn til Sanglystrene; thi det troer jeg er farligt. Jeg kan ikke som den ærede 3die Landstingsmand for 8de Kreds (Nørgaard) tale af egen Erfaring; thi jeg har ikke selv brugt Fiskeriet, men jeg har mange Gange haft Leilighed til at lære det at kjende. Jeg troer, at det er det farligste Redskab i sit Anvendelse, og skjøndt det ikke kan affattes, skal man dog være meget betænkelig ved at give en yderligere Indrømmelse med, at de sangdannede Flæner og Tunger skulle staae hinanden nærmere, end det nu er bestemt. Der vilde da blive sisset en stor Mængde Yngel til uden Nytte for dem, der fiske; men til stor Skade for Fiskeriet. Hvad angaaer Flyndervaad skal jeg ikke for Diebliffet ubtale mig derom, men skal nærmere overveie det, og dersom Sagen gaaer til anden Behandling, forbeholde mig at stille Endringsforslag, da jeg ikke kan gaae ind paa det Forlængende, der er stillet. Hvad angaaer den 1ste Bestemmelse i § 2 vil jeg aabent og uforbeholdent erklære, at jeg ikke tør have nogen Mening derom, da jeg ikke veed, hvor dybt Vandet er, og hvad det 2det For-